

Verhale van die Aarde en die Sterre

**Die Sirkel van
die Lewe**
'n Swahili-verhaal

Op 'n sonnige middag het 'n massiewe luislang uit die bosse te voorskyn gekom. Dit het langer as twee mans gestaan en het skubbe gehad met 'n pragtige patroon van bruin en goud wat in die sonlig geglinster het. Soos alle reptiele, het hierdie slang sy energie uit die warmte van die son verkry, en dit was nie anders vir hierdie honger luislang nie. Nadat hy vir 'n paar dae sonder kos gegaan het, moes dit die voedsame goue strale absorbeer voordat dit kon begin jag. Die luislang se skubbe het onder 'n bos uitgegly, terwyl dit sy lyf in 'n gemaklike posisie gedraai het. Met sy kake wyd oopgemaak het die slang die lug geproe.

Dit was rustig en stil in die oopte en die slang het homself gelukkig gewens dat hy so 'n goeie plek gekry het. Skielik het hy verstyf en sy gevurkte tong flikker heen en weer. Hy het die skerp reuk van rook in die lug opgemerk. Jagters moet die struik verbrand om die diere uit te jaag, dink hy vir homself.

Vinnig soos 'n oogwink gly die slang uit die oopte na die land van 'n boer en roep: “Help! Help! Die jagters verbrand die struik en bosse van my huis, en hulle wil my doodmaak.”

Die boer het uitgestorm maar in sy spore stilgehou by die aanskoue van die enorme luislang. Geskrik deur die ontsaglike luislang het die boer vinnig teruggestap, oorweldig van vrees.

‘Moenie bang wees nie – ek sal jou geen leed aan doen nie. Al wat ek vra, is dat jy my help om weg te kruip,’ sê die slang.

Die boer was goehartig. Hy was lief vir diere en het altyd sy bes gedoen om behoeftiges te red. Hy sluk sy skrik, tel 'n sak op en wys die sak na die slang. Sodra die punt van die slang se stert in die sak verdwyn het, het twee jagters na die toneel gehaas. Boer, ons soek 'n yslike slang, die grootste van sy soort hy strek vir kilometers. Het jy dit gesien?'

'Nee hoekom? Ek is bevrees ek het nie,' sê die boer.

Die jagters het hul spiese gestreel en nader gestap.

'Waarom sien ons dan slangspore wat van die struikveld af na jou veld lei?'

'Is daar? my hemel, ek sal beter dadelik binne gaan. Ek is doodbang vir slange!' sê die boer.

Hy het op sy hakskeen gedraai, in sy hut ingestorm en die deur versper. Hy het deur die venster na die jagters geloer terwyl hulle om sy landerye rondloop. Omdat hulle niks gekry het nie, het hulle uiteindelik weggesluip, en die boer asem 'n verligte sug.

Hy het die sak oopgemaak en vir die slang gesê dit is veilig hy kan uitkom. Tot sy afgryse het die slang teen sy bene opgegly en om sy middel gerol, stywer saamgedruk en soos hy beweeg het.

‘Wat maak jy?’ hyg die boer. ‘Ek het jou sopas van daardie jagters gered!’

"Dit is waar, maar ek is nogtans baie honger, en om jou te eet, sal my nog lank aan die gang hou," sis die luislang.

Die boer het probeer om die slang af te prys, maar dit was nie goed nie. Hy was veels te sterk vir hom.

"Wag 'n oomblik," roep die boer. 'Jy kan my eet, maar eers moet jy my terugbetaal omdat ek jou lewe gered het. Dit is net regverdig.'

Die luislang het sy houvas effens verslap.

'Ja jy is reg. Gaan dan voort, Boer – wat wil jy hê moet ek vir jou doen voor ek jou eet?'

'Jy moet instem om ander te laat besluit of jy my kan eet.'

'Goed,' sê die slang en gly van die boer se lyf af. 'Kom saam. Kom ons vra hierdie piesangplant.'

Die slang en die boer het die plant genader en verduidelik wat aan die gang is. 'Jy stem tog saam dat die slang my genadig moet wees,' het die boer gepleit.

‘Wat weet julle mense van genade? Betoon jy genade om elke tros piesangs wat ek ooit kweek af te sny? Is jy genadig wanneer jy my lieflike blare afkap om die dak van jou huis te bedek? Nee! jy dink net aan jousef. Ek sê die slang moet jou eet!’

‘Goed,’ sê die slang.

‘Wag!’ skree die boer desperaat. ‘Kom ons vra die by.’

Die by luister geduldig en skud haar kop.

‘Ek is jammer, Boer, maar ek stem saam met Slang. Mense verdien nie die deernis van diere nie. Ek en my gesin spandeer maande om heuning te maak en dan kom mense met rokende fakkels om ons uit ons korf te dwing. Neem al ons heuning en gee ons nie 'n woord van dank terug nie.

Slang, jy is welkom om hom te eet.’

‘Dankie,’ grinnik die slang en maak sy kake wyd oop.

‘Asseblief! Kom ons vra nog een dier!’ huil die boer.

"Baie goed," sê die slang.

'n Gemsbokke het daar naby gestaan en wei, en die boer het nader gekom om sy lot te verduidelik.

'Jy is my laaste hoop. Sal jy vir die slang sê om my te spaar?'

Die gemsbokke kyk met verbasing en minagting na hom.

'Natuurlik sal ek nie vir die slang sê om jou te spaar nie! Mense maak ons dood sonder om te dink. Ek het al gesien hoe mense my soort jag wanneer hulle nie eers nodig gehad het om te eet nie. Hulle het dit vir sport gedoen. Ek is jammer, Boer, maar dit is heeltemal regverdig dat die slang jou eet.'

Ontsteld sak die boer op die grond neer. Net toe sweef 'n stem uit 'n nabygeleë akasiaboom. 'Dit is die kring van die lewe. Elke skepsel moet eet om te oorleef. Jy kan nie die slang blameer vir sy begeerte om te lewe nie. Onsigbare drade verbind ons almal in hierdie wêreld. Mense moenie hul plek in die fyn balans vergeet nie. Julle is ook diere!'

Die luislang en boer het opgekyk en 'n groot bobbejaan gesien.

‘So, bobbejaan, stem jy ook saam dat ek die boer moet eet?’ vra die slang.

'Nie so vinnig nie. Wys my eers presies hoe dit alles tot stand gekom het. Is dit die sak? Ek glo nie dat 'n sak so klein 'n slang so groot en fyn soos jy kan hou nie.'

"Wel, ek sal jou wys," sê die luislang terwyl hy in die sak seil.

‘Wat het volgende gebeur?’ vra die bobbejaan.

‘Ek het die sak met hierdie tou toegemaak,’ antwoord die boer.

‘Wys my,’ sê die bobbejaan.

Die boer het die sak met die slang binne-in toegemaak.

‘Wel, Boer,’ sê die bobbejaan, ‘ek wonder of jy enigsins anders voel na jou gesprekke met die plante en diere. Dit blyk dat die lot van hierdie slang weer by jou berus.’

THINK

DIGITAL ACADEMY

